

Мальцев Богдан. Переклад італійською поезії Ліни Костенко
[Maltsev B. Translation of Lina Kostenko's Poetry into Italian]

(Lina Kostenko)

La vita sempre va e non si cambia niente.
Non si rallenta il tempo e vola via.
E tanti anni fa scomparve reginetta,
già noi viviamo dopo il Diluvio.

Non ne so io che rimarrà qui dopo,
se metterà natura i suoi vestiti.
E l'unico che non si stanca è il tempo.
Sbrighiamoci, intanto siamo vivi.

Per far qualcosa che lasceremo dopo,
ma siamo niente, ci noterà nessuno,
Per gli occhi solo del color azzurro
'sta terra nostra la vedano fiorire.

Per questi boschi non muoiano com l'uro,
per le parole non appassiscano com rose.
La vita sempre va e non si cambia nulla,
e se c'è scritto — non toglierai qualcosa.

Che non spaventino la riga infelice,
l'epifania anche ch'è come medicine,
la verità neppure anche se fosse triste,
e le mestizie che sono come fiume.

Abbi paura di ingannar qualcuno,
se sbagli in questo — rimarrà per sempre.

Текст оригіналу / Original text:

(Ліна Костенко)

Життя іде і все без коректур.
І час летить, не стишує галопу.
Давно нема маркізи Помпадур,
і ми живем уже після потопу.

Не знаю я, що буде після нас,
в які природа убереться шати.
Єдиний, хто не втомлюється, – час.
А ми живі, нам треба поспішати.

Зробити щось, лишити по собі,
а ми, нічого, – пройдемо, як тіні,
щоб тільки неба очі голубі
цю землю завжди бачили в цвітінні.

Щоб ці ліси не вимерли, як тур,
щоб ці слова не вичахли, як руди.
Життя іде і все без коректур,
і як напишеш, так уже і буде.

Але не бійся прикрого рядка.
Прозрінь не бійся, бо вони як ліки.
Не бійся правди, хоч яка гірка,
не бійся смутків, хоч вони як ріки.

Людині бійся душу ошукать,
бо в цьому схибиш – то уже навіки.